

NIEGRUNTOWNY (3) *ai*

e oraz o jasne.

sg m N niegruntowny (1). ◇ pl N subst niegruntown(e) (2). ◇ [D niegruntown(e)m.]

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

1. *Niewiarygodny, nieudowodniony; vacillans Mącz (2) : TV moy brácie coć zá ípráwę podawam przed oczy/ Gdy będziefz czedł wyrozumiefz co fie też w niey toczy. Choć íą rzeczy mniefy poważne [...]/ Y może ie ták káždy krzćić że íą niegruntowne. HistLan ktv.*

Wyrażenie: »niegruntowny świadek« (1): Testis vacillans, Niepewny/ niegruntowny ízwánkuyąci świadek. Mącz 471d.

[Szereg: »niesłuszny a niegruntowny«: affeby wífem nieflufźnem a nie gruntownem obmowam [...] zabiefzano było UstKościel a4.]

2. *Zły, niewłaściwy (1) : Spráwy náłze bárzo niegruntowne/ S páńfką wolą wczýnki nierowne BielKom F7.*

Synonimy: 1. niepewny, nieprawy, szwankujący; 2. niedobry, niesłuszny, niewłasny, zły.

Cf GRUNTOWNY, NIEGRUNTOWY

MM